

Silvana Vogt, conversant amb Ada Castells fa pocs dies / ANDREU PUIG

LA MECÀNICA DE L'AIGUA
Silvana Vogt
Editorial:
Edicions de 1984
Tarragona, 2016
Pàgines: 192
Preu: 17 euros

Silvana Vogt **Esriptora**

“El buit més gran d'un exili és haver de narrar-te”

He quedat amb la Silvana Vogt per parlar de la sorprenent *La mecànica de l'aigua* (Edicions de 1984). I abans que res, he de dir que he tingut la sort de llegir-la sense relacionar-la amb ningú. Ni amb el seu mentor, l'editor Isidor Cònsul, mort de càncer com l'editor fictici d'aquesta novel·la; ni amb Rodrigo Fresán, l'escriptor argentí pel qual ella va anar a parar a Barcelona; ni amb Jordi Carrión, l'escriptor català que l'ajuda... No m'ha calgut barrejar-hi cap d'aquests noms i ha estat una sort perquè m'haurien fet nosa per deixar-me segrestar lliurement pel personatge. La novel·la de Vogt és sorprenent perquè flueix i alhora deixa pòsit i perquè és molt bona i és una primera novel·la. Ai, sí, i perquè està escrita en català i l'ha escrita una argentina...

Com és?

Impossible fer-ho en una altra llengua. La mort de l'Isidor en va ser l'esclat i sempre va ser en català. Més que d'una falta de paraules, tenia por de no trobar el ritme. M'agrada molt que la novel·la soni. Per a mi, ha de ser musical, com una partitura.

El canvi de llengua també l'ha ajudat a desinhibir-se?

Ha estat un filtre important. La novel·la se m'imposa per tancar la ferida d'una mort. Jo sentia que se m'havia mort la literatura. Amb aquest dolor al damunt, necessitava filtres. En primer lloc, em calia una estructura. Quan escric en argentí no hi penso tant, en l'estructura. L'altre filtre era el de la llengua, que m'ha servit moltíssim. Volia que físicament també es notés l'evolució del personatge. La novel·la va cap a l'austeritat, perquè ella està cada cop més sola, més seca. En argentí m'hauria desbordat, però en català, no.

Ella utilitza la ficció com un escut davant del món.

Jo ho visc així. La literatura em va pescar de gran. Jo era ballarina clàssica i després vaig fer filosofia. Quan vaig acabar la carrera, vaig tornar a la ficció, però no era una gran lectora fins que la literatura em va caure al damunt, amb el *corralito*. Vaig llegir *La velocidad de las cosas*, de Rodrigo Fresán. Aquesta anècdota, sí que és real. Vaig anar a la llibreria Ateneo i em van dir que no tenien més llibres d'ell perquè no n'arribaven de l'estranger. Em vaig dir

que no m'agradava el meu país. Què vaig fer? Seguir en la literatura. *Barcelona* era l'última paraula que sortia en el llibre i és on vaig anar a parar.

El llibre flueix molt. Pot semblar que hagi estat fàcil de fer.

Cinc anys de feina, sense parar! Jo no tinc fills, però les mares diuen que, després de tenir-los, t'oblides del dolor del part. Ara que el llibre ja va sol, he esborrat el procés d'escriptura i m'agradaria recordar-lo més. El més difícil va ser trobar la veu. Creia que havia de ser en primera persona, però alhora no ho volia. Vaig escriure'n tres versions, canviant-ne l'ordre, fins que, davant del mar, vaig trobar-ne l'estructura. Havia de ser com les onades.

Li va ser difícil d'acabar?

Me'l van haver d'arrenegar de les mans perquè jo continuaria corregint-lo. El problema és que, amb un excés de correcció, pots deixar-lo sense ànima.

Li ha sortit una cosa mestissa.

Per mi la literatura són capes de cebes. No em vull quedar amb només explicar històries. A l'Argentina no seria escriptora perquè les coses que passen són tan inversemblants que la literatura ja és la vida i a ningú se li acut posar-la per escrit. Aquí no hi ha gossos al carrer, t'avisen de les tempestes, hi ha contenidors per a tot... Tot té un perquè. És un continent que funciona en causa i efecte.

I aquests contrastos són bons per a un escriptor.

Un gran tema de la novel·la és el fet d'haver-te de narrar. Jo era l'encarregada de la meua història i de transmetre-la a un altre. Ningú no em podia dir si estava mentint. El buit més gran d'un exili és haver de narrar-te. Quan ningú no et fa de mirall ni et corregeix la història perquè estàs sol. *